

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๐๕/๒๕๓๒

พนักงานอัยการ ประจำศาล แขวง สงขลา
นาง วรณี ไผ่ตรีจร จำเลย

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๔๙

พระราชบัญญัติยาสูบ มาตรา ๑๙ วรรคแรก บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดมียาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบไว้ใน
ครอบครองเกินกว่า ๕๐๐ กรัม ซึ่งหมายความว่าถ้าบุคคลใดมียาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบไว้ในความ
ครอบครองจำนวนไม่เกิน ๕๐๐ กรัม ผู้นั้นย่อมไม่มีความผิดแต่ปรากฏว่าจำเลยมียาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบ
ไว้ในความครอบครองถึง ๒,๙๗๐ กรัมอันเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติในมาตรา ๑๙ วรรคแรก
ดังกล่าวแล้ว จึงไม่มียาสูบที่จำเลยอาจมีไว้ในครอบครองได้โดยไม่เป็นความผิดอีก และในการคิดค่าปรับต้องคิด
จากจำนวนยาสูบ ๒,๙๗๐ กรัม มิใช่คิดจากส่วนที่เกิน ๕๐๐ กรัม

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๔๔, ๔๙ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑
(พ.ศ. ๒๕๒๓) ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๓ ออกตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ระเบียบของ
กลาง

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๔๔, ๔๙ จำเลยให้
การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงปรับ ๖,๑๗๕ บาท ไม่ชำระ
ค่าปรับให้กักขังแทน ระเบียบของกลาง

โจทก์อุทธรณ์ ขอให้ปรับสืบเท่าของแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิด โดยคำนวณจากยาสูบที่จำเลยมีไว้ในครอบครอง
ทั้งหมดมิใช่หักยาสูบจำนวน ๕๐๐ กรัม ออกจากยาสูบที่จำเลยมีไว้ในครอบครองก่อนที่จะคำนวณค่าปรับแก่
จำเลย

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาว่า จะต้องหักยาสูบจำนวน ๕๐๐ กรัม ออกจากยาสูบจำนวน ๒,๙๗๐ กรัม ที่
จำเลยมีไว้ในความครอบครองก่อนคิดเงินค่าปรับหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้พระราชบัญญัติยาสูบ
พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๙ วรรคแรกบัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดมียาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบไว้ในความครอบครอง
เกินกว่า ๕๐๐ กรัม จึงทำให้บุคคลมียาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบไว้ในความครอบครองได้ในจำนวนไม่เกิน

๕๐๐ กรัม โดยไม่เป็นความผิด แต่คดีนี้จำเลยมียาสูบที่ไม่ได้ปิดแสตมป์ยาสูบไว้ในความครอบครองเป็นจำนวนถึง ๒,๙๗๐ กรัม ซึ่งเกินกว่าจำนวนยาสูบตามที่มาตรา ๑๙ วรรคแรก กำหนดไว้ จึงเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๙ วรรคแรกและมีโทษตามมาตรา ๔๙ ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ ฯลฯ ต้องระวางโทษปรับสี่เท่าของค่าแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิด เมื่อจำเลยครอบครองยาสูบจำนวน ๒,๙๗๐ กรัม โดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ วรรคแรก แล้ว จึงไม่มียาสูบที่จำเลยอาจมีไว้ในความครอบครองได้โดยไม่เป็นความผิดอีก การคิดค่าปรับจึงต้องคิดจากจำนวนยาสูบ ๒,๙๗๐ กรัม นั้น ในการคิดเงินค่าปรับดังกล่าว กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๓ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้กำหนดให้บุหรี่ยาสูบที่ผลิตจากต่างประเทศปิดแสตมป์ยาสูบกรัมละ ๕๐ สตางค์ จำเลยมียาสูบอันเป็นความผิดจำนวน ๒,๙๗๐ กรัมเมื่อปรับ ๑๐ เท่าของแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิด จึงเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๑๔,๘๕๐ บาท"

พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๙ วรรคแรก, ๔๙ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๒๓ ปรับเป็นเงิน ๑๔,๘๕๐ บาท ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่ง คงปรับเป็นเงิน ๗,๔๒๕ บาท นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์